

пѣятъ. човѣкъ, който пѣе, не остарява скоро. Стани сутринъ, изпѣй една малка, хубава пѣсень! Пѣй тихо, безъ да безпокоишь другитѣ. Въ това отношение бихъ желалъ да приличате на ангелитѣ. Вие какво правитѣ? Слушате какво казватъ песимиститѣ. Слушамъ нѣкой казва: сериозна работа, страшна работа, какво да се прави? Какво ще правишь? — Изпѣй една пѣсень и всичко ще се разреши. Знаете ли какъ ще се избавите? Ако те срещне на пѣтя нѣ-коя мечка, спри се започни да пѣешъ. Като пѣешъ дълго време, и мечката слуша. Най-послѣ тя се оттегля, отбива се. Успѣешъ ли да направишь това, ти си отъ онѣзи пѣснопѣйци, които и мечката разбира. Ще кажете: какъ ще ми дойде на умъ да пѣя? Страданието, това е мечката. Седни отгорѣ на страданието, попѣй му, отправи ума си къмъ Бога нагорѣ, и тази мечка току изведнажъ ще се отбие, и ти ще се освободишь.

Ето дѣ е смисълътъ на живота. Приложи пѣнието като благо въ сѣмейния животъ. А изкуството да пѣешъ, то е привилегия само за малцина, да бждешъ пѣвецъ, да излѣзешъ на сцената, всички нѣматъ тази дарба. Такъвъ пѣвецъ можешъ да станешъ въ друго нѣкое прѣбраждане. За себе си, обаче, можешъ да пѣешъ. Сутринъ излѣзъ на сцената, пѣй колкото